

gen" osv. skulle forandres til: „Tilshyret med Skoleunderviisningen" osv. Det forekommer mig, at Ordet „nærmeste", brugt her, er et noget vagt Udtryk, ligesom jo ogsaa Skole-commissionen overhovedet ikke kan have Noget-somhelst med det Dekonomiske at gjøre; den har ingensomhelst Bevillingsmyndighed i saa Henseende og kan Intet foretage sig i denne Retning. Jeg anseer det derfor rettest kun at sige „Tilshyret", men skal forøvrigt henstille, hvad man maatte ville vedtage eller ikke.

Berg: Under Nr. 50 har jeg tilladt mig at stille et Endringsforslag, der gaaer i den Retning, som den ærede Ordfører har antydet. Det gaaer ud paa ikke at bemyndige Communalbestyrelsen til at lade Fattigvæsenet bestyre af Mænd udenfor dens Midte. Jeg gaaer nemlig ud fra det som en Hovedgrundsætning, at Bestyrelsen af samtlige Byens kommunale Anliggender maa hvile paa selve Byraadet, og at det maa søge at gjøre sig selv saa talrigt, at det kan uden altfor stort Bæpær for de enkelte Medlemmer varetage samtlige Forretninger. Jeg er overbevist om, at findes der i en By en enkelt Mand, som er særligt stiftet til det Hverv at bestyre Fattigvæsenet, da vil en saadan Mand med særligt Hensyn dertil blive valgt og atter gjenvalgt, men ved saadan paa 3die Haand at lade Behoerue faae Indflydelse paa Fattigvæsenets Bestyrelse, jeg kalder det paa 3die Haand, naar Byraadet vælger Andre udenfor —, svæktes den Myndighed, som vi ville lægge i Bølgercorpsets Haand ved denne Lov. Jeg haaber derfor, at det Standpunkt, som jeg der har indtaget, er klart betegnet. Jeg vil have, at Ansvar for, hvorledes samtlige Byens Anliggender bestyres, og Myndigheden over dem maa hvile directe paa dem og udføres af dem, der hidtil ere valgte. Den samme Grundsætning har jeg lagt til Grund for mit Forslag under Nr. 52. Udvalget har selv i sin Betænkning fremhævet, hvor urigtigt det er med disse mange særlige Commissioner, hvorledes det ofte spreder Ansvar for, hvorledes og Virksomheden formeget. Dette er ikke mindst Tilfældet med Skolecommissionerne. Jeg har betragtet og betragter endnu Skolecommissionernes Tilværelse i Kjøbstæderne som stadelig

for Underviisningen, idet det svækker Folks Interesse for disse Forhold, naar deres valgte Repræsentanter ikke selv føre dette Tilshyn, eller ikke selv ere forpligtede til at føre det. Derfor har jeg tilladt mig at foreslaae Paragraphen affattet saaledes, at Byraadet vælger af sine egne Medlemmer til at føre Tilshyret med dets egen Bestemmelse, — hvormange eller hvor saa bliver efter dets egen Bestemmelse. — Er der nu valgt til Byraadet en af Præsterne, da kan han ogsaa der blive valgt ind i Commissionen; er han det ikke, da anseer jeg det ogsaa usorødent, at man i Byerne har en af Præsterne til at føre et saadant Tilshyn, thi det er naturligt, at man der, hvor man har Skolevæsenet mere samlet, end Tilfældet kan være paa Landet, har en af Lærerne til fornemmelig at føre det nærmere daglige Tilshyn med, at Underviisningen gaaer efter den lagte Plan, thi dertil behøver man ikke denne daglige Seer paa Tingene af Ubenforstaaende; det kan dog ikke gøres. Men, at foretage Tilshyn med, at Underviisningen bærer Frugter igjennem de forskellige aarlige Prøver og modtage Klager osv., det overlades fornemmelig til disse af Byraadets egne Medlemmer dertil Valgte. Naar Behoerne da ikke ere fornøiede med Underviisningen, som den gaaer i en By, ville de langt lettere kunne opnåae Forandringer, naar de foretage Valg af Medlemmer til Byraadet, end de ville kunne det, naar de have særlige Commissioner staaende udenfor Byraadet. Den ærede Ordfører udtalte en Beskrivelse, der ogsaa skulde ramme mig, om, at man ikke rørte ved Overbestyrelsen. Jeg har tænkt mig, at igjennem Overbestyrelsen kan Staten, forsaavidt den mener, at dette Anliggende kræver et noget strengere Tilshyn end de andre kommunale Anliggender — saalænge denne Overbestyrelse endnu bestaaer —, udøve et saadant Tryk, navnlig igjennem Provste- og Bispevisitationer. At dette bestaaer, er saameget snarere en Grund til at kunne gaae ind paa det Forslag, jeg har stillet; jeg vilde betragte det som en Binding for Underviisningens Fremme i Byerne, at det bliver mere klart, at kun i Byraadet skulle vi søge Ansvar for Underviisningens Fremme. Dette har altfor meget været lagt over paa andre Samvittigheder, og Communalbestyrelserne have